

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Palladio. 431.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

fissuras & hiatus subiit: hæc autem in omnem terram exiuit, atque ad extremos usque terræ fines effulsit.

Helia. 430.

Leuitatem vestram equidem demiror, quod exiguus & contempendus Imperij hominis Cappadocis ventus usque adeo vos omnes, vt arundinem circumegit, atque ipsi impiis eius conatibus administratam operam nauatis, dum ne eadem, quæ alij, patiamini, formidatis. Quocirca si vnà cū eo desinere, ac postquam magistratu abierit, cum eo hinc demigrare, in animum induxistis, meritò patriam diripitis. Si autem ille quidem imperandi finem facturus atque abiturus est, vos autem in patria mansuri estis, ab aduersariorum partibus abscedite, vosque ad propinquos & necessarios vestros adiungite.

Palladio. 431.

Quòd pietas naturæ vi in nobis insita fit, atque earum rerum, quæ diuturnis post annorum curriculis euenturæ erant, cognitio iis, qui Deo vitæ suæ rationes probabant, perspicua fuerit, tum Enos te doceat, qui se magistro cognitionem Dei consecutus est: tum Enoch, qui ipse quoque solus Deo vitam suam ac mores probauit, & etiam ad præstantiorem vitam migravit, atque etiamnum in viuorum numero censetur: tum denique Melchisedech, panibus ac vino sacerdotis munus obiens, per quæ diuinorum mysteriorum typum adumbrabat.

Celfo. 432.

Agricolæ lolia ea, quæ cum tritico nascuntur, radicitus euellunt: quòd purus fructus ad messem euadat. Eodem igitur modo tibi quoque faciendum est, vt vitia, quibus mens tua inficitur, excindas, vt sana, omnisque vitiosæ affectionis experta conscientia cibum in vitam æternam manentem conficiat.

ἢ δὲ εἰς πᾶσαν ἐξῆλθε τὴν γῆν, καὶ εἰς τὰ πέρας τῆς οἰκουμένης ἐξέλαμψεν.

Ηλία. υλ.

Εγὼ κομῶν τὴν ὑμετέραν ἐλαφρίαν θαυμάζω, ὅτι βραχύ πνεῦμα καὶ ὀλίγωρον τῆς ἀρχῆς τῆ Καππαδοκίας ὑμῶν ἅπαντας ὑμᾶς ὡς χαλάμην ἐδόκησε, καὶ ταῖς ἀσεβείαις αὐτῆς κατασκευαῖς ὑποσυργῆτε, δεῖ τὲ μὴ τὰ ὅμοια τοῖς ἡδὴ πεπονητοῖς, παθεῖν. εἰ τοίνυν συναπολήγειν αὐτῶ, καὶ συμμετάφρων παυομένην βεβύλησθε, ἐκκότως τὴν πατρίδα ληίζετε. εἰ δὲ ἢ μὴ παύσεται καὶ ἀπελεύσεται. ὑμεῖς δὲ μὴ εἰδῆτε ἐφ' οἷς πεφύκατε, τῆς ἐναντίας ἀπεχεσθε, τῆς δὲ οὐκείων ἀντέχεσθε.

Παλλαδία. υλα.

Ὅτι φυσικῶς ἐστὶν ἐν ἡμῖν ἡ εὐσέβεια, καὶ τῶν ὑπερον χρόνοις πολλοῖς τηρουμένων εἰς ἐκβάσιν, κατὰ δήλον ἦν τοῖς θεῶν εὐαρεσῶσιν ἡ εἰδησις, καὶ Ἐνώς διδρασκέτω σε, αὐτοδιδάκτος θεῶν ἔπιτράμνος καὶ Ἐνώχ, μὴ μόνον εὐαρεσῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς κρείττονα βίον μετῶν, καὶ ἐπὶ ἐν ζῶσι τελῶν, καὶ Μελχισεδεκ, ἄρτω καὶ οἴνω ἱερατεύων, δι' ὧν τὸν τῆς θείων μυστηρίων πρῶτον σήματι τύπον.

Κέλσω. υλβ.

Οἱ γεωργοὶ τὰ συμφυόμενα τῶ σίτῳ ζιζάνια ῥιζοθεν ἀναπαύσιν, ἵνα καθερὸς ὁ καρπὸς εἰς τὸν ἄμμιον ἀπαντήσῃ. καὶ τὸν τοῖνον καὶ σὲ τὰς ἐπιθολούσας τοῖ γού κακίας ἐκτεμῆν ἵνα ὑγιὲς ἡ συνείδησις καὶ παντὸς πάθους ἀμέτοχος, τὴν βρωσὴν τὴν μύσσαν εἰς ζῶν κατεργάζηται.

Σολό.